

Odling och eld i Borshorva

Särskild arkeologisk utredning 2012

Borshorva 2:30 m fl, Förlösa socken, Kalmar kommun.

Ulrika Söderström

KALMAR LÄNS MUSEUM
Arkeologisk rapport 2012:11

Odling och eld i Borshorva

Särskild arkeologisk utredning 2012

Borshorva 2:30 m fl, Förlösa socken, Kalmar kommun.

Författare	Ulrika Söderström
Copyright	Kalmar läns museum
Redaktion	Per Lekberg, Seija Nyberg
Kartor	Publicerade i enlighet med tillstånd 507-98-2848 från Lantmäteriverket
Förlag	Kalmar läns museum
ISSN	I 400-352X

Abstract

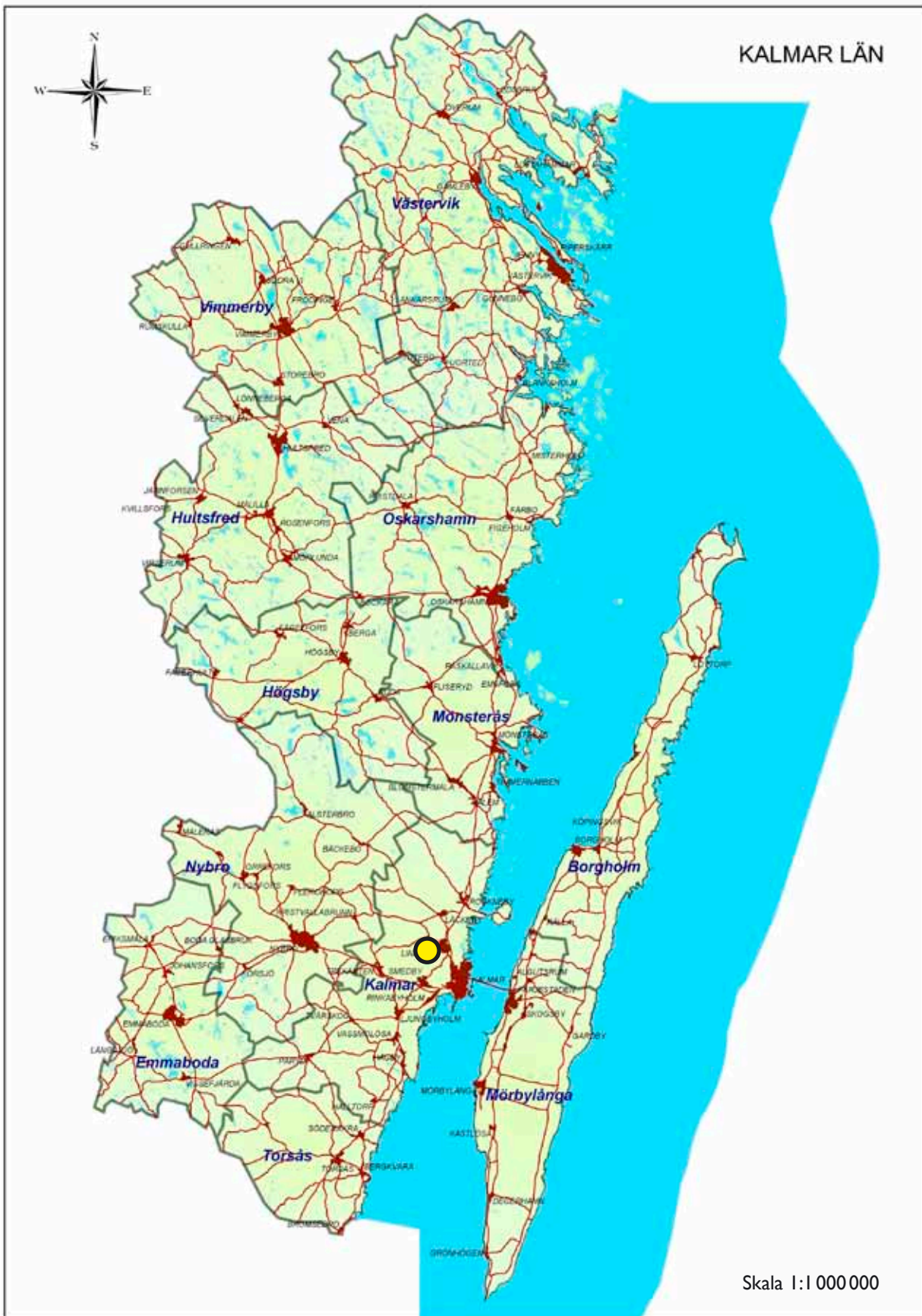
Keywords: Kalmar, Borshorva, Early modern agriculture, clearance cairns, prehistoric hearth, ceramics

In May 2012, Kalmar county museum performed an archaeological evaluation at the estate called Borshorva 2:30, 10 km northwest of Kalmar. The evaluation was called upon by Smålandsvillan AB: s plans for constructing a new residential area at the site. Since the area already to a part have known and registered remains of historical land use and clearance cairns, the purpose of the evaluation was not only to detect ancient remains that might be affected by the planned construction but also to survey the fossil landscape and to evaluate its character. Prehistoric remains were only detected in the southeastern part

of the evaluated area where a hearth was found. Together with one piece of prehistoric ceramics the only artefacts that were retrieved were some chipped and surged stone material, among them a few pieces of porphyry. In total, 18 clearance cairns was mapped and two of those further investigated and documented. Neither of them consisted of enough material suitable for dating by ¹⁴C. Kalmar county museum suggest that if further development is to be made within the area of the found hearth and finds, an archaeological investigation should precede it.

Innehåll

Sammanfattning	7
Inledning	9
Topografi och fornlämningsmiljö	10
Det historiska kartmaterialet.....	11
Genomförande	18
Resultat	23
Tolkning och åtgärdsförslag	29
Referenser	30
Tekniska och administrativa uppgifter	31
Bilagor	33

Karta över Kalmar län med undersökningsområdet markerat.

Sammanfattning

Inför planerade villatomter genomförde Kalmar läns museum en särskild arkeologisk utredning inom fastigheten Borschorva 2:30 i Förlösa socken, knappt 10 km norr om Kalmar. Syftet med utredningen var att fastställa om det fanns ej tidigare kända fasta fornlämningar i området som kunde komma att ta skada av exploateringen. Då det inom fastigheten sedan tidigare finns ett känt registrerat område med fossil odlingsmark och flera röjningsrösen syftade även utredningen till att kartera dessa samt fastställa de synliga lämningarnas fornlämningsstatus.

Sammanlagt karterades 18 röjningsrösen. Storleken på dessa varierade, från de minsta om ca 3,5 m i diameter till det största som mätte ca 9,5 m i diameter. Totalt grävdes 16 provgropar för hand vars innehåll sållades. Två av rösena snittades med maskin och dess tidshorisonter kunde till viss del kartläggas. Dock fanns inte tillräckligt gott underlag för provtagning för en eventuell datering med hjälp av ^{14}C .

I en av groparna i den sydöstra delen av området, på ett djup om ca 0,35 m, påträffades en härd som senare frilades och dokumenterades. I samband med rensningen av anläggningen påträffades en bit förhistorisk keramik. I övrigt framkom ett mindre fyndmaterial i form av slagen och emellanåt svallad kvartsit och bergart av än så länge obestämd typ. Samtliga fynd påträffades utspritt i de olika provgroparna på ett djup som varierade med topografin, från ca 0,3 m - 0,4 m.

I områdets syd och sydöstra del lämnades en bit av den planerade ytan så som den framgick av underlaget utredd. Anledningen till detta beror framförallt på att området som avgränsas av äldre stenmurar inte röjts tillräckligt för att maskin skulle kunna ta sig in utan att göra åverkan på befintlig fastighet, men dels även på att frågan huruvida tillstånd inhämtats från nuvarande fastighetsägare inte kunde besvaras.

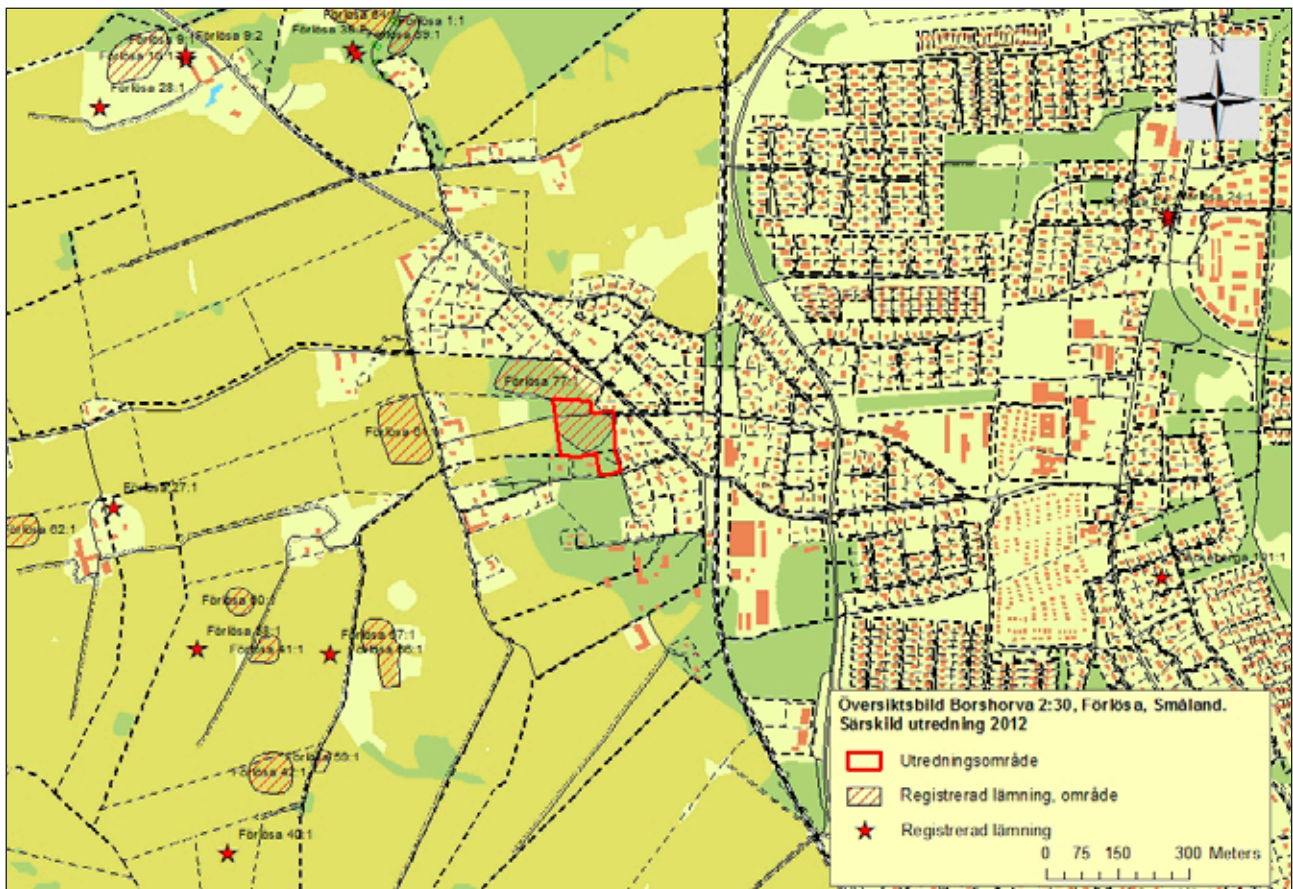

Fig.1. Översiktspild fornlämningsmiljö Borshorva 2:30.

Inledning

Inför planerade villatomter genomförde Kalmar läns museum en särskild arkeologisk utredning inom fastigheten Borshorva 2:30 i Förlösa socken, knappt 10 km norr om Kalmar. Undersökningen skedde på uppdrag av Smålandsvillan AB och Kalmar kommun. Syftet med utredningen var att fastställa om ej tidigare kända fasta fornlämningar fanns i området och om dessa därmed kunde ta skada av kom-

mande exploatering. Då det inom fastigheten sedan tidigare finns ett registrerat område med fossil odlingsmark (Raä Förlösa 77:1) syftade även utredningen till att fastställa de synliga lämningarnas fornlämningsstatus. Uppdraget genomfördes under tre dagar i maj 2012. Projektledare var arkeolog Ulrika Söderström som även ansvarat för rapportarbetet. Fil dr och enhetschef Per Lekberg deltog i undersökningen.

Topografi och fornlämningsmiljö

Det aktuella området ligger i Förlösa socken strax väster om samhället Lindsdal, knappt 9 km nordväst om Kalmar stad, i en gammal fullåkersbygd med omgivande skogsmarker. Bebyggelsen i byarna Borshorva, Balltorp och Gösbäck är i stort sett sammanväxta och ligger längs den gamla vägen mellan Förlösa stationssamhälle och en sänka i väst som under stenålder utgjorde en mindre havsvik. Samtliga tre byar har medeltida anor och omnämns redan under 1300- och 1400-tal i de skriftliga källorna. Borshorva benämns Börsahöruum år 1480. I det här sammanhanget är det intressant att notera att namnändelsen -rum troligen betyder öppen plats liksom namnändelsen -horva som betyder enstaka åker belägen på ängs- eller utmark (DMS 4:1).

Topografin i det aktuella exploateringsområdet präglas främst av det böljande åkerlandskapet där flera sänkor påminner om tider när vattnet har gått mycket högre upp än idag. I närområdet finns flera mindre skogspartier där blandskog växer mycket glest mellan fastigheterna. På sina håll avgränsas partierna från den nyare bebyggelsen genom de gamla stenmurar som fortfarande finns bevarade.

Fornlämningsbilden kring det aktuella exploateringsområdet präglas av lämningar från samtliga förhistoriska perioder (fig.1). Stenåldern är generellt väl representerad och i närområdet finns flera lokaler med fyndtyper som kan härledas till mesolitikum, bl. a. i form av svallade kristianstadsflintor och mikrospån (se t ex Raä 57:1, 58:1, 60:1 och 66:1). Bronsålders-

lämningarna är mer sparsamma men återfinns genom tre större rösen och en stensättning som ligger vid Gösbäck, drygt 1,5 km nordväst om utredningsområdet. Fornlämningen Raä 27:1, knappt 1 km västerut, utgörs av ett nu borttaget röse och ca 500 m väster om denna finns en hållristningslokal med älvkvarnar registrerad (Raä 19:1). Liksom för bronsålderns del är boplatser från järnåldern förhållandevis okända i området. Gravar från järnåldern har det däremot funnits men ett intensivt jordbruk i området har lett till att endast ett fåtal gravar och gravfält finns bevarade (Raä 1:1, 9:1-2, 10:1, 28:1 och 39:1-2). I domarböcker från 1500-talet nämns byn Gösbäck, knappt 500 m norr om Borshorva, som tingsplats. Denna förblev tingsplats fram till 1680-talet då tinget flyttade till Rockneby. Det stora gravfältet, Raä Förlösa 10:1, med ett 40-tal fornlämningar bestående av stensättningar, domarringar och resta stenar, är belägen vid en plats som kallas Tingsbacken och möjligen var det också här tingsplatsen låg under förhistorisk tid.

Trakten är, beroende dess goda förutsättningar för jordbruk, rik på agrara lämningar. Inom utredningsområdet finns den fossila åkermarken Raä 77:1, vilken även var till uppgift att kartera då utredningen genomfördes. Ytterligare ett större område med röjningsrösen finns registrerat inom närområdet, Raä 19:2, som ligger väster om utredningslokalen. För att få en bättre uppfattning om den historiska markanvändningen i området genomfördes inför fältarbetet en övergripande kartstudie för

området. Kartstudien kunde bl.a. ge värdefull information vid karteringen och undersökningen av de två röjningsrösen som ingick i utredningsarbetet.

Det historiska kartmaterialet

Efter en genomgång av det kartmaterial som finns tillgängligt över Borshorva via Lantmäteriet kan det konstateras att det finns ett mindre antal historiska kartor som är tillräckligt användbart för att kunna spåra den historiska markanvändningen i området. I första hand handlar det om tre användbara kartor: en avmätningsskarta gjord av Jonas Collin 1787, enskifteskartan från 1816 samt lagaskifteskartan daterad 1849.

Den första kartan, avmätningen gjord av Collin 1787, är i betydligt sämre skick än de två övriga men kan ändå ge en liten hänvisning om vad marken använts till (fig.2). I kartbilden är det området längst till höger som är det aktuella, de områden som är märkta med siffrorna 31 och 32. Dessa tas upp mycket kortfattat i förteckningen där de benämns som ”Stenlyckorna” och är enligt uppgiftslämnaren mycket lite uppodlade.

Enskifteskartan från 1816 är i utmärkt skick men ger liten vägledning om hur markanvändningen har förändrats sedan Collins avmätning(fig.3). Området kallas Björkhagen vilket sannolikt ger en vink om att det skulle

kunna vara just ett hagamråde där det växer flertalet björkar. I förteckningen står vidare noten att området är mycket stenbundet. I utkanten av området har även ett par torp uppförts.

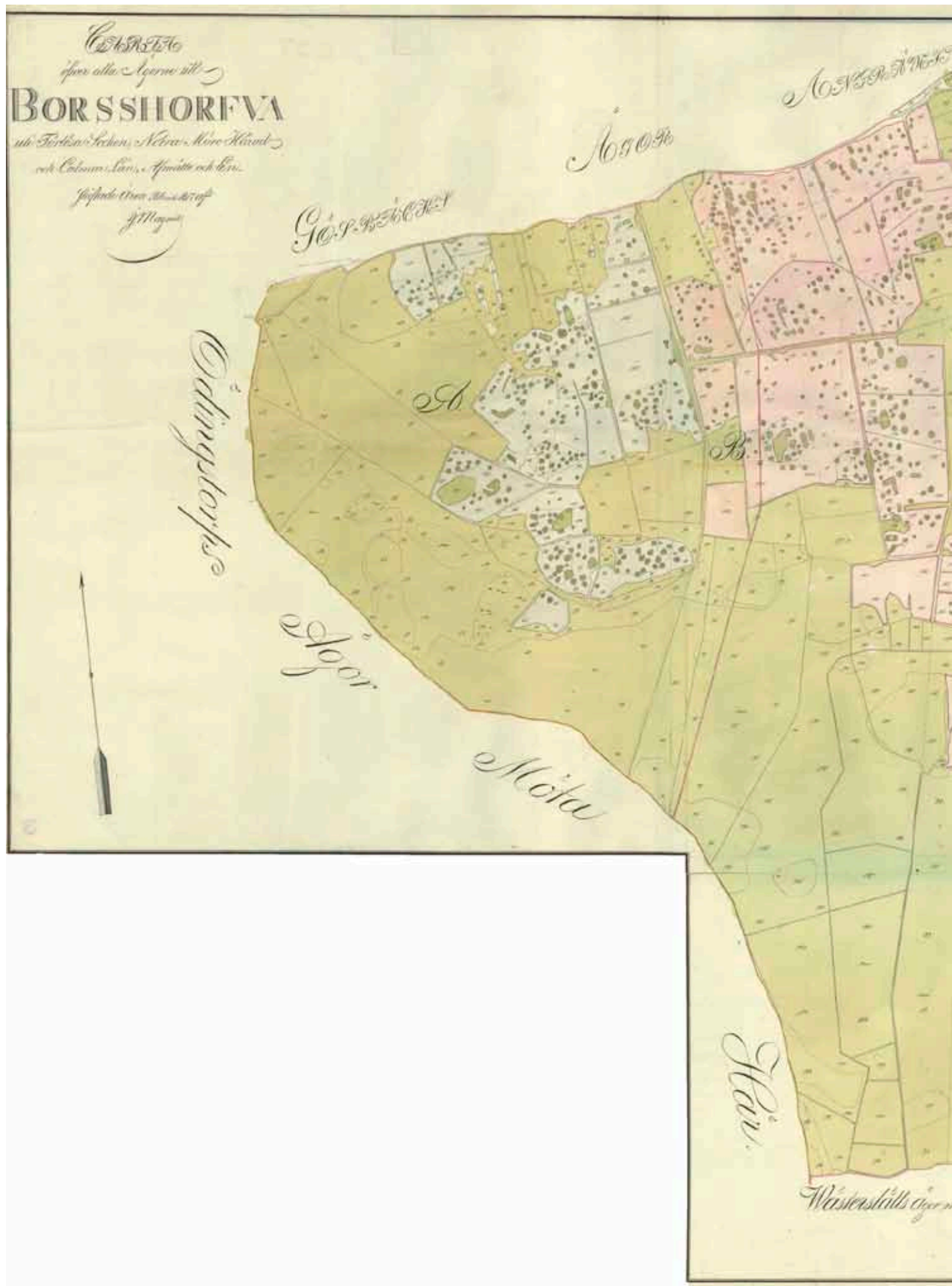
Den bästa och mest informativa av kartorna är lagaskifteskartan som upprättades trettio-talet år senare, 1849 (fig.4). Enligt denna tillhör markområdet, här markerat Ba på kartan, bonden Gustaf Persson som vid skiftet fått lika delar åker, äng och avröjningsjord. Området söder om dagens Borshorvaväg har på kartan nr 499 och är nedtecknad som stenbunden och avröjningsmark. Strax norr om vägen kallas området ”Stenbackarna” och beskrivs som mycket stenbunden mark med flera stenrösen och stensträngar.

Sålunda kan det konstateras att båda områdena, söder som norr om vägen, vilka ingick i den utförda utredningen sedan åtminstone 1816 varit upptagen i kartorna som mycket stenbunden mark och att uppgifter förekommer sedan 1840-tal om att avrösning skett, d.v.s. rösen har lagts upp, och att stensträngar finns i området. Även om 1787 års karta ger liten fingervisning om markområdet är det talande att det redan då går under namnet ”Stenlyckorna” och att uppgift förekommer om att marken är mycket lite uppodlad. Det är därför inte orimligt att anta att det kan finnas stenrösen i området som anlagts redan före 1787 då kartan upprättades.

Fig.2. Avmätningsskarta Borshorva, Jonas Collin 1787. Undersökningsområdet inringat med rött. Lantmäteriet.

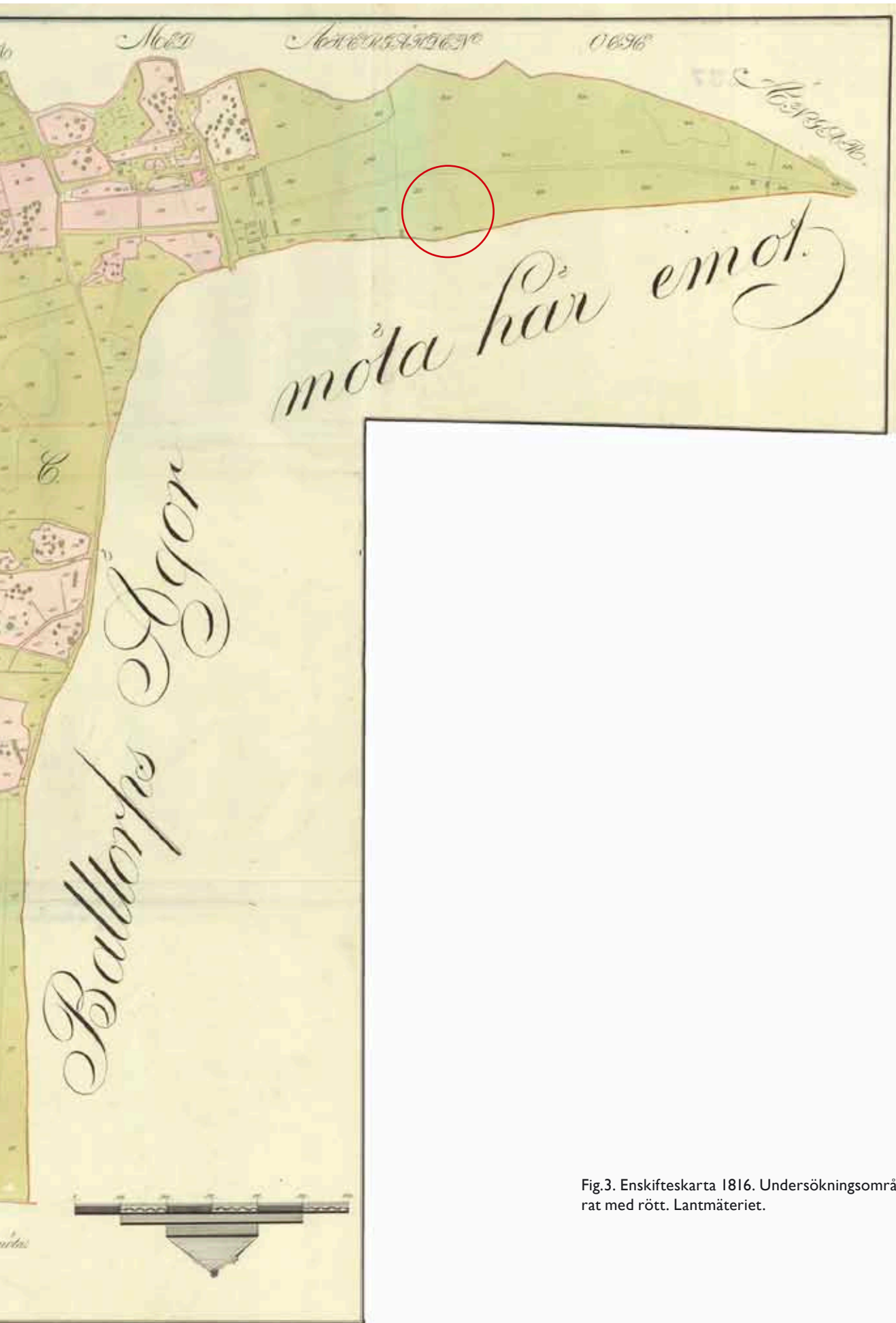
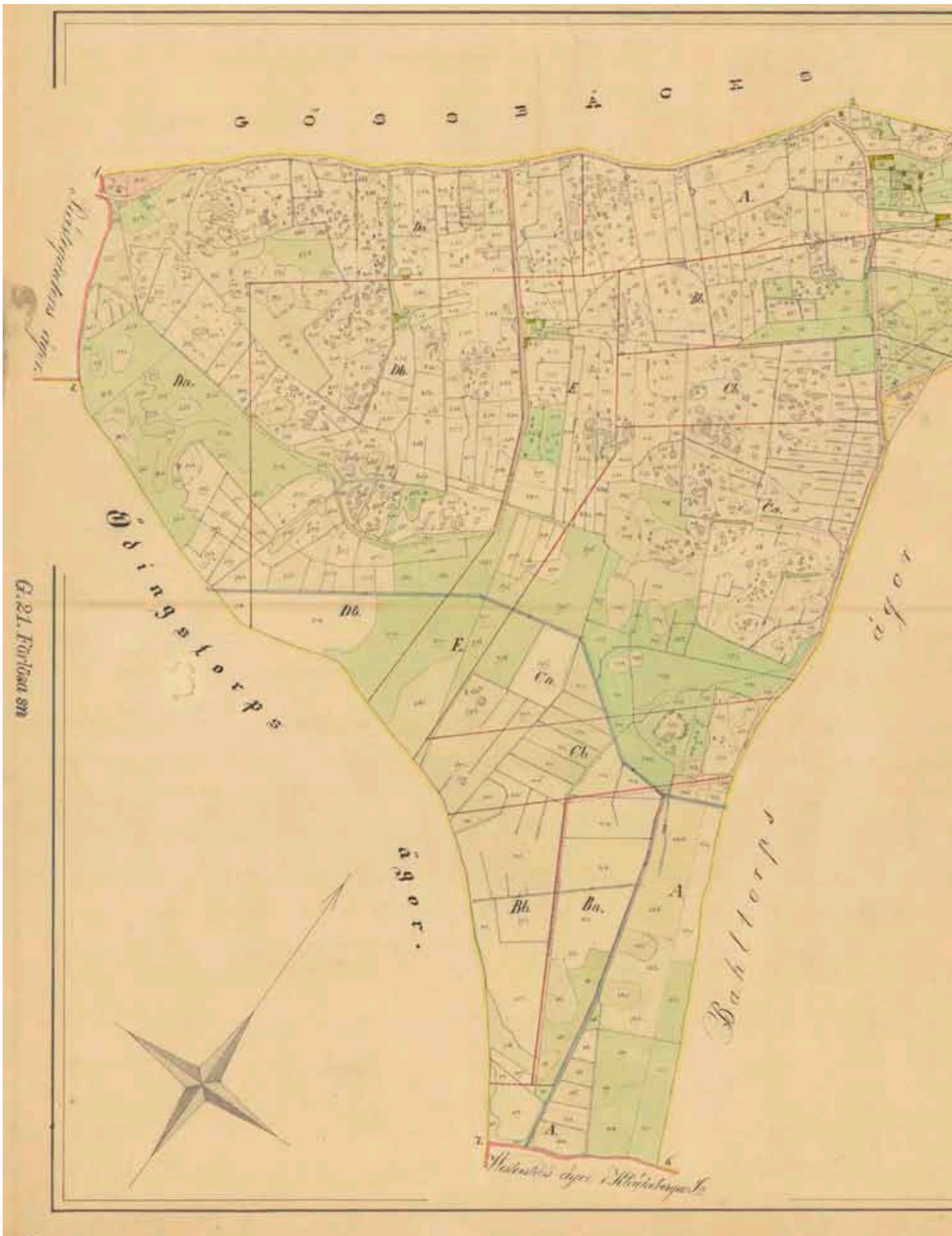

Fig.3. Enskifteskarta 1816. Undersökningsområdet markerat med rött. Lantmäteriet.

G. 21. Fortaan sm

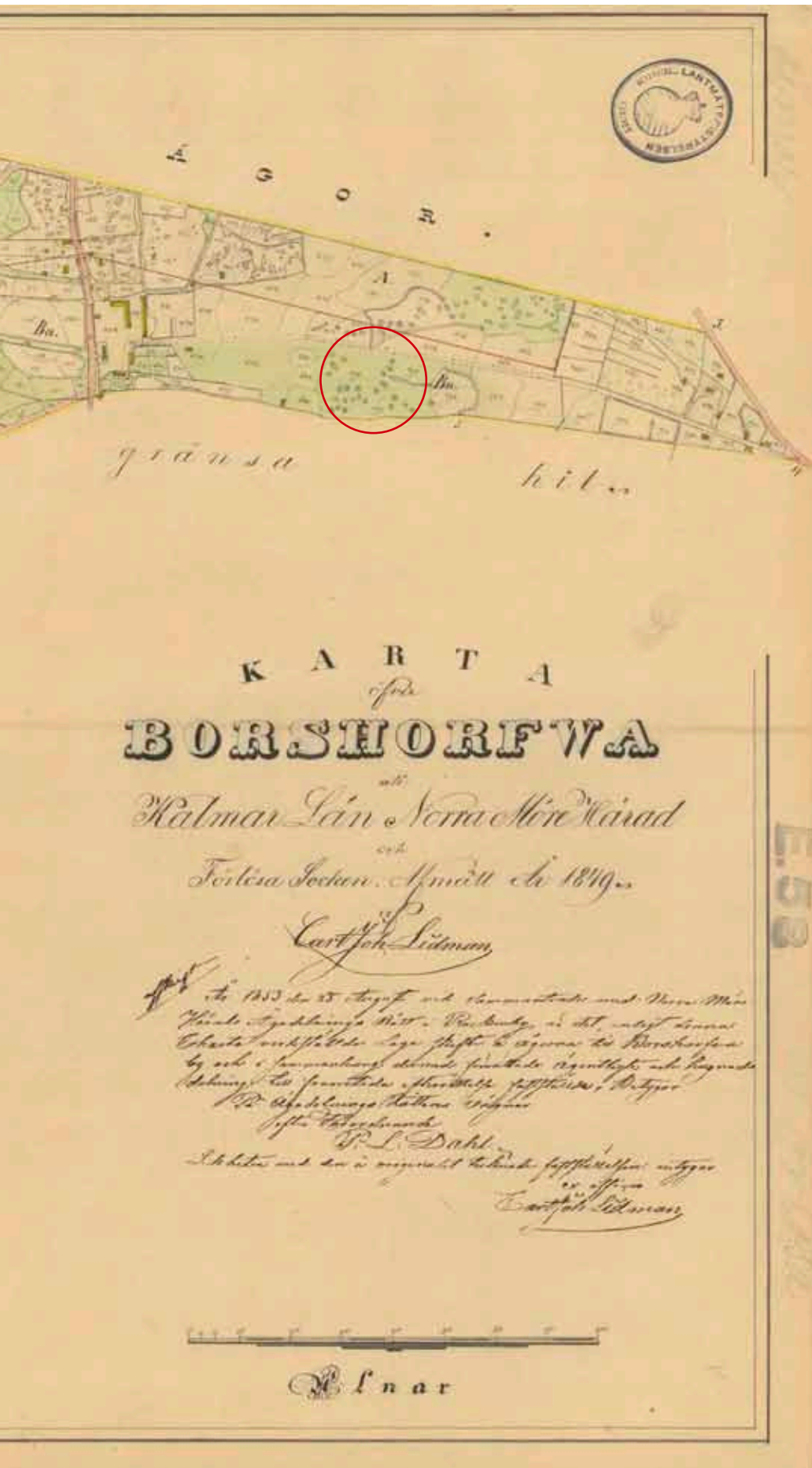

Fig.4 Karta över laga skifte Borshorva 1849. Undersökningsområdet markerat med rött. Lantmäteriet.

Genomförande

Området för den planerade bebyggelsen, tillika utredningsområdet, uppgick till ca 14 000 m². I norra delen korsades utredningsytan av en befintlig cykelväg som sträcker sig från Förlösavägen i öster till den hästgård med tillhörande hästhagar som finns i västra delen av området. I väster löpte även en stenmur av äldre karaktär som naturligt avgränsade de intilliggande hagarna från exploateringsytan (fig. 5, 6, 7).

I områdets sydöstra del lämnades en bit av den planerade ytan, så som den framgick av underlaget, outredd (fig. 8). Anledningen till detta är framförallt att området som avgränsas av äldre stenmurar inte röjts tillräckligt för att maskin skulle kunna ta sig in utan att göra åverkan på befintlig fastighet, men dels även på att frågan huruvida tillstånd inhämtats från nuvarande fastighetsägare förblev obesvarad.

Eftersom marken i området utgörs till största del av gammal odlingsmark inleddes fältarbetet med att 11 provgropar i storleken 0,5x0,5 m grävdes på utvalda platser inom utredningsområdet. Syftet med rutgrävningen var att fastställa om de förmodat omrörda marklagren var fyndförande samt för att kunna effektivisera den efterföljande sökschaktningen. Jordmassorna från provgroparna sållades, lagren dokumenterades och rutorna mättes in med GPS.

Därefter drogs totalt drogs 18 sökschakt

med maskin, jämnt fördelade över ytan (se fig. 8, bilaga 1). Sökschaktens längd varierade mellan ca 3-15 m beroende på områdets topografi och jordmassornas sammansättning i de grävda schakten. Djupet uppgick i de flesta fall till 0,3-0,5 m beroende på vilket djup undergrunden påträffades. Tre av schakten djupschaktades ner till ca 1,5-2 m för att fastställa om det fanns överlagrade boplatzlämningar från stenålder.

Då det redan före utredningen fanns ett registrerat område med fossil odlingsmark, inom vilket det enligt uppgift skulle finnas ett obestämt antal röjningsrösen, ingick det i arbetet att kartera den nämnda odlingsmarken samt att undersöka två av röjningsrösen och ta prover för datering. Totalt påträffades 18 konstaterade röjningsrösen inom området. Storleken på dessa varierade, från de minsta om ca 3,5 m i diameter till det största som mätte ca 9,5 m i diameter. Samtliga rösen mättes in med GPS tillsammans med ytterligare intressanta företeelser som t ex en fägata, stenmurar/stensträngar och svackor (fig. 9). Två av rösen snittades därefter med maskin och dess tidshorisonter kunde till viss del kartläggas. Dock fanns inte tillräckligt gott underlag för provtagning för en eventuell datering med hjälp av ¹⁴C.

Samtliga schakt, fynd och anläggningar mättes in med GPS.

Fig.5. Översiktsbild utredningsområdet.
Från SO. Foto: Ulrika Söderström, KLM.

Fig.6. Översiktsbild utredningsområdets
västra del. Från S. Foto: Ulrika Söder-
ström, KLM.

Fig.7. Översiktsbild utredningsområdets
norra del. Från SV. Foto: Ulrika Söder-
ström, KLM.

Fig.8. Översiktskarta utredningsschakt.

Fig.9. Översiktsskarta karterad odlingsmark.

Fig.10. Den framkomna härden i utredningsområdet sydöstra del. Foto: Per Lekberg, KLM.

Fig.11. Förhistorisk keramik påträffad i härden. Foto: Ulrika Söderström, KLM.

Fig.12. Svallat stenmaterial påträffat i några av rutorna. Foto: Ulrika Söderström, KLM.

Resultat

I samband med den inledande provgropsgrävningen påträffades på ca 0,35 m djup en härd i den sydöstra delen av området (se fig.8, schakt 5). Rutan vidgades med maskin till ett schakt där härdens kunde friläggas, rensas och dokumenteras (fig.10). Härdens var rund i formen, ca 1,2 m i diameter, kraftigt svärtad i ytan med enstaka skörbränd sten i det övre lagret. Anläggningen rensades för att kunna fotograferas och dokumenteras men undersöktes inte ytterligare. Vid rensningen påträffades en bit odecorerad, förhistorisk keramik i härdens västra del (fig. 11).

I övrigt kunde de grävda provrutorna uppvisa ett sparsamt fyndmaterial, främst i form av slagen och i några fall svallad kvartsit, porfyr samt enstaka flinta (fig. 12). Samtliga fynd påträffades på olika nivåer i provgroparna, från 0,2-0,4 m. Endast ett urval av de påträffade fynden samlades in och togs tillvara.

Inom ramen för utredningen ingick det att kartera den historiska odlingsmarken samt att undersöka två av röjningsrösen och, om så möjligt, ta prover för datering. Totalt mättes 18 röjningsrösen, en stensträng, två parallellt lagda stenrader (fägata?) och två svackor in inom området (se fig.9). Storleken på röjningsrösen varierade, från de minsta om ca 3,5 m i diameter till det största som mätte ca 8 m i diameter (fig.13, 14). Två av dessa valdes ut för vidare undersökning, dels det större om 8

m i diameter samt ett av de mindre, mer väl-lagda rösen med en diameter om knappt 5 m i diameter.

Röjningsröse 10 var runt i formen, knappt 5 m i diameter, med jämnstora stenar i ytan om ca 0,3-0,5 m i diameter (fig.15). Höjden från markytan var knappa 0,5 m. Röset snittades med hjälp av maskin och för hand till hälften mot öster. Röset var förhållandevis flackt i karaktären och i profilkanten kunde man efter snitt ana en plöjningsnivå ca 0,2 m under markytan. Fyllningen i röset var förhållandevis jämn och jordmassornas färg homogen, inga spår efter kolrester eller kulturlager fanns (fig.16). I fyllningen, mellan markytan och första stenlagret påträffades tegel. Inga andra fynd eller indikationer kunde konstateras.

Röjningsröse 7 var runt i formen, ca 8 m i diameter, och hade en helt annan, mer förhistorisk lik, karaktär än det mindre undersökta röset (se fig.15). Röset klövs till 50 % mot söder (fig.17). Fyllningen bestod av handbollsstora stenar i ytan, mindre ju längre in i rösets kärna man kom. Röset var ca 0,9 m högt från markytan. I södra delen uppvisade röset en tendens till kantkedja bestående av större, ca 0,5-0,7 m i diameter, gråstenar. I det övre lagret fanns odlingssten i varierande storlekar och former.

Röset hade i den västra delen, och totalt ca 2/3 delar av röset, en fyllning av ca 0,1-0,2 m stora stenar som låg ner till ett djup om ca 0,45

Fig.13. Ett av de mindre röjningsrösen i utredningsområdet. Foto från NO. Foto: Ulrika Söderström, KLM.

m (fig.18). Under detta lager tilltog en ny horisont bestående av en mellanbrun, finkornig mo/mjåla som var ca 0,1 m djup. Detta tolkas som ett humuslager i längre grad av nedbrytning. Därunder, i den västra delen, fanns ett lager av 0,1-0,3m stora stenar som var inlagrade i pinnmo. Inga indikationer på kolansamlingar fanns i denna del av röset. I östra delen bestod den undre fyllningen av betydligt större stenar, ca 0,3-0,5 m i diameter, som verkade

överlagrade av det mellanbruna lagret (fig.19). Över detta fanns även här stenar i samma storlek som i det undre lagret.

Då inget kol kunde spåras i något av de båda rösen beslutades det att provtagning inte skulle ske. Anledningen till beslutet grundades i bedömningen att tiden som letandet efter kol inte kunde motiveras i förhållande till de förmodat svårbedömda resultat som en datering skulle ge.

Fig.14. Det största röjningsröset inom utredningsområdet. Per Lekberg och hunden Ajax. Foto från SV. Foto: Ulrika Söderström, KLM.

Fig.15. Röjningsröse 10 före undersökning. Foto från NO. Foto: Ulrika Söderström, KLM.

Fig.16. Röjningsröse 10 efter snitt och rensning. Foto från Ö. Foto: Ulrika Söderström, KLM.

Fig.18. Röjningsröse 7, västra delen efter snitt och rensning. Foto från Ö. Foto: Ulrika Söderström, KLM.

Fig.17. Röjningsröse 7 efter snitt och rensning. Foto från Ö. Foto: Ulrika Söderström, KLM.

Fig.19. Röjningsröse 7, östra delen efter snitt och rensning. Foto från Ö. Foto: Ulrika Söderström, KLM.

Fig.20. Karta med föreslaget förundersökningsområde markerat i blått.

Tolkning och åtgärdsförslag

Bedömningen av den fossila åkermarken utifrån den genomförda kartstudien, karteringen och de både undersökta röjningsrösen är att området med stor sannolikhet har brukats sedan mitten av 1700-talet. Faserna i röjningsröse 10 var mer svårbedömda än i röse 7 och det är svårt att säga när det mindre röset anlagts. I detta röse fanns inblandning av betydligt yngre material såsom plast och byggnadstegel. Dock finns indikation på långvarigt bruk i röjningsröse 7. Här framgår det tydligt att röjningsröset anlagts intill en naturligt förekommande moränhöjd med betydligt större stenar, väl synliga vid snittet i öster. De mindre stenarna i fyllningens bottenlager är dessutom i östra delen inlagrade i ett mellanbrunt, fin-kornigt lager av nedbruten humus som i sin tur indikerar en första fas av röjning. Därefter har röset lämnats under en tid varför jord och löv ansamlats ovanpå stenarna. Dessa har sedan röjning av sten återupptagits och röset byggts på brutits ned under nästa lager och lämnat det mellanbruna lagret. Röset har således under minst två skilda tider brukats för uppkastning av röjd sten från den omgivande åkermarken. Eftersom rösen finns markerade på kartan från 1849 bör man kunna anta att den sista fasen i detta röses anläggande skett före kartans

upprättande. Det är därmed också rimligt att anta att en tidigare fas i rösets byggnation är betydligt äldre än så, möjligen ända till slutet av 1700-talet. Status på fornlämningen Raä Förlösa 77:1 i fornminnesregistret FMIS bör därmed kvarstå.

Den framkomna härden med keramiken påträffades i den sydöstra delen av exploateringsområdet. I detta område påträffades även några bitar svallat stenmaterial i form av flinta, porfyr och kvartsit i de provgröpar som grävdes. Kalmar läns museum förordar därför att denna del av området blir föremål för en arkeologisk förundersökning om planerna på exploatering skall fortskrida (fig.20). En sådan förundersökning skulle ge möjligheter att bedöma lämningarnas omfattning och vetenskapliga potential.

Om exploatören ämnar genomföra planerna inom det område som lämnades outrett vid denna undersökning bör denna del utredas eller ingå i ett utökat förundersökningsområde. Förutsättningarna för att en sådan undersökning skall kunna göras är att undersökaren får klara besked om eventuell överenskommelse med markägare samt att ytan röjs på ett tillfredsställande sätt.

Referenser

Ferm, O, Ramqvist, S & Thor, L. 1987. *Det medeltida Sverige*. Småland Möre 4:1. Norra och Södra Möre, Kalmar stad. Stockholm.

Tekniska och administrativa uppgifter

Länsstyrelsens dnr: 431-2679-11

Kalmar läns museums dnr: 33-382-11

Projektnummer KLM: A2011032

Uppdragsgivare: Smålandsvillan AB genom Kalmar kommun, Box 611, 39126 Kalmar

Landskap: Småland

Kommun: Kalmar

Socken: Förlösa

Fastighet: Borshorva 2:30 m.fl.

Fornlämningsnr: Raä Förlösa 77:1

Ekonomisk karta: 62F 8h NO

X koordinat: 6288582

Y koordinat: 578284

M ö h: 5-10

Fältarbetstid: 48 tim

Antal arbetsdagar: 3 dagar

Maskintid: 16 timmar

Personal: Ulrika Söderström, Per Lekberg

Foto, Du nr: Du218

Fynd nr: KLM 45070:1-8

Fynd: Fynden förvaras, i väntan på fyndfördelning, i Kalmar läns museums magasin under sitt KLM-nummer. Fynden finns registrerade i en för ändamålet upprättad Microsoft Access® databas.

Analys: Inga analyser genomfördes.

Dokumentation: All dokumentation förvaras på KLM.

Inmätning: RTK

Koordinater och höjdangivelser i rikets koordinatsystem SWEREF 99 16:30 och RH70.

Bilagor

Bilaga 1. Schaktbeskrivningar	35
Bilaga 2. Fyndlista	37

Schaktbeskrivningar

Borshorva 2:30, Förlösa sn, Kalmar kommun

Schakt 1, 9 m

Förhållandevis djupt vegetationslager, därefter ljus/gulbrun moränjord, stenigt. Ingen indikation.

Schakt 2, 9 m

Schakt 3, 7 m

Schakt 4, 4 m

Schakt 5, 3 m (liten yta)

Schakt 6, 3,5 m

Schakt 7, 4 m

Schakt 8, 6 m

Schakt 9, 5,5 m

Schakt 10, 4 m

Schakt 11, 5 m

Schakt 12, 4,5 m

Schakt 13, 3,5 m

Schakt 14, 6,5 m

Schakt 15, 4 m

Schakt 16, 5,5 m

Schakt 17, 3,5 m

Schakt 18, 5 m

Fyndlista

KLM 45070:1-8

SM
Förlösa sn
Borshorva 2:30
Fornl nr: 77
Särskild utredning

F nr	Ruta	Anl	Material	Sakord	Typ	Ant	Vikt(g)
1	A1		Ben			3	4,2
2	A1		Grönsten	Avslag		1	4,8
3	A3		Porfyr	Avslag		1	14
4	A3		Porfyr	Avslag		2	35
5	B8		Hälleflinta	Avslag		1	0,5
6	5		Porfyr	Avslag		1	2,3
7	4		Slagg			1	39
8			Keramik	Kärl		2	10

Adress

Box 104, S-391 21 Kalmar

Telefon

0480-45 13 00

Fax

0480-45 13 65

E-post

info@kalmarlansmuseum.se